

[K. B. Andersen.]

denne opgave henlægges til universiteterne. De fraråder det, fordi de ikke mener, at universiteternes organisation er indrettet på en sådan opgave, fordi den vil gå ud over den grundforskning, som er universiteternes vigtigste opgave, og fordi man ikke på universiteterne har den nære forbindelse med den sociale praksis, som må være ønskelig over for en opgave som den foreliggende. I øvrigt mener de universitetsprofessorer, der ikke ønsker denne forskning henlagt til universiteterne, absolut ikke, at en ordning med universitetsforskning på dette felt kan blive billigere.

Hvad henvisningen til ministeriets statsvidenskabelige konsulent angår, er den rimelig i den forstand, at den statsvidenskabelige konsulent har gjort et udmærket forskningsarbejde på en lang række af disse felter. Men en sådan løsning ville ikke løse spørgsmålet om en fast forskningsstab og et mere stabilt og kontinuerligt forskningsarbejde på disse felter. Arbejdet ville ofte komme til at vige for mere presserende og mere øjeblikksbestemte opgaver, og i øvrigt vil denne henvisning til konsulenten i socialministeriet bevirke, at selve forskningsarbejdet, selv om der er frie kår for forskning for konsulenten, vil blive influeret af skiftende ministres indstilling til dette arbejde, og dermed ville den helt frie stilling, som er fuldstændig afgørende for den tillid, dette institut gerne skulle mødes med i sit arbejde, blive påvirket. Som professor Zeuthen gav udtryk for det i udvalget, drejer det sig her om en kvalitetskontrol med vor sociale lovgivning, sådan at vi kan få drøftet disse meget afgørende ting på et bedre grundlag end ud fra de typiske modtager- og skatteborgersynspunkter.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale at stemme i overensstemmelse med flertallets indstilling, d. v. s. for de to ændringsforslag og det således ændrede lovforslag.

Lorentzen: Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at den eksisterende viden om sociale spørgsmål har en meget ufuldstændig og spredt karakter. Dette tror jeg også er nogenlunde rigtigt, men spørgsmålet for venstre bliver da dette, om den forskning, der skal til for at løse denne opgave,

bedst foretages ved at følge den vej, som den højtærede socialminister har valgt, og som igen er dikteret af kommissionens flertal.

Der er fra alle sider tilsyneladende enighed om, at forskningsinstituttet bør være en selvstændig institution, og det har også fundet udtryk i selve lovforslaget. I mit parti er vi af den opfattelse, at det er meget vigtigt, at det forskningsarbejde, der skal gøres, bliver udført på selvstændigt grundlag uden direktiver fra det ene eller det andet politiske parti, men vi tror, at denne opgave bedst løses af universiteterne, der jo fra gammel tid har bevist, at de har evne til at se objektivt og videnskabeligt på de spørgsmål, som de beskæftiger sig med. Vi mener ikke, at det, der anføres imod at bruge universiteterne, er rigtigt, idet vi tror på, at de, der skulle lede dette arbejde på universiteterne, ville være i stand til, eventuelt ved henvendelse til den højtærede socialminister og derefter til finansudvalget, at skaffe sig de midler, der skal til for at udføre et samvittighedsfuldt og dygtigt forskningsarbejde.

Ud fra disse betragtninger vil mit parti stemme mod lovforslaget. De foreslåede ændringer anser vi for forbedringer, og ved afstemningen over dem vil vi undlade at stemme.

Gottschalk-Hansen: Under lovforslagets første behandling udtalte jeg på mit partis vegne, at vi anerkender det betimelige i en social forskning. Det er indlysende, at et område med en sådan spændvidde som den sociale lovgivning og den dermed følgende administration nødvendigvis bør gøres til genstand for en grundig og dybtgående undersøgelse. Målet med al social politik må formentlig være det, at man yder den rette hjælp på det rette sted og derved prøver på at undgå de vildskud, som desværre synes at have alt for gode vækstbetingelser. Når man betænker, at de samlede sociale udgifter her i landet andrager omkring 2½ milliard kroner om året, kan det nok synes berettiget, at man sikrer sig, at disse penge også gives rigtigt ud.

Vi er således enige med den højtærede minister med hensyn til forskningens idé, men ikke i den løsning af problemet, som ministeren søger gennemført ved oprettelse